

ZAKON O INDUSTRIJSKOM DIZAJNU BOSNE I HERCEGOVINE

("Sl. glasnik BiH", br. 53/2010)

DIO PRVI - OPŠTE ODREDBE

Član 1

(Predmet Zakona)

(1) Ovim zakonom uređuju se uslovi za zaštitu dizajna, način sticanja, održavanje, sadržaj, evidencija prometa, prestanak i zaštita industrijskog dizajna u Bosni i Hercegovini (u daljnjem tekstu: BiH).

(2) Ovaj zakon se primjenjuje i na industrijski dizajn koji je međunarodno registrovan za teritoriju BiH na osnovu Haškog sporazuma o međunarodnoj registraciji industrijskog dizajna (Ženevski akt 1999), usvojenog u Ženevi 02. 07. 1999. godine (u daljnjem tekstu: Haški sporazum), u svim pitanjima koja nisu izričito uređena Haškim sporazumom.

Član 2

(Značenje izraza)

Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja:

- "industrijski dizajn" je isključivo pravo na spoljašnji izgled proizvoda,
- "spoljašnji izgled proizvoda" je ukupan vizuelni utisak koji proizvod ostavlja na informisanog potrošača ili korisnika,
- "dizajn" je trodimenzionalni ili dvodimenzionalni spoljašnji izgled cijelog proizvoda, ili njegovog dijela, koji je određen njegovim vizuelnim karakteristikama, posebno linijama, konturama, bojama, oblikom, teksturom i/ili materijalima od kojih je proizvod sačinjen, ili kojima je ukrašen, kao i njihovom kombinacijom,
- "informisani potrošač ili korisnik" znači fizičko lice koje se redovno susreće sa proizvodom,
- "proizvod" znači bilo koji industrijski ili zanatski proizvod, uključujući, između ostalog, i dijelove koji su namijenjeni za spajanje u složeni proizvod, pakovanje proizvoda, grafičke simbole i tipografske znake, isključujući kompjuterske programe,
- "industrijski ili zanatski proizvod" znači bilo koji predmet koji se industrijskim ili zanatskim putem može proizvesti u većem broju identičnih primjeraka,
- "složeni proizvod" je proizvod koji je sastavljen od više dijelova koji mogu biti zamijenjeni i koji omogućavaju sastavljanje i rastavljanje proizvoda.

DIO DRUGI - USLOVI ZA ZAŠTITU

Član 3

(Uslovi za zaštitu dizajna)

Dizajn se štiti na osnovu ovog zakona ako je nov i ako ima individualni karakter.

Član 4

(Novost dizajna)

(1) Smatraće se da je dizajn nov ako identičan dizajn nije postao dostupan javnosti, bilo gdje u svijetu, prije dana podnošenja prijave za priznanje industrijskog dizajna za taj dizajn, ili ako ne postoji ranije podnesena prijava za priznanje identičnog industrijskog dizajna.

(2) U slučaju da je zatraženo pravo prvenstva, smatraće se da je dizajn nov ako nije postao dostupan javnosti prije dana priznatog prava prvenstva.

- (3) Dizajni se smatraju identičnim ako se razlikuju samo u nebitnim detaljima.
- (4) Razlika u nebitnim detaljima postoji ako informisani korisnik, na prvi pogled, ne razlikuje dizajne.

Član 5

(Individualni karakter dizajna)

- (1) Smatraće se da dizajn ima individualni karakter ako se ukupan vizuelni utisak koji ostavlja na informisanog korisnika razlikuje od ukupnog vizuelnog utiska koji na tog korisnika ostavlja bilo koji drugi dizajn, a koji je postao dostupan javnosti prije dana podnošenja uredne prijave za priznanje industrijskog dizajna, ili dana priznatog prava prvenstva suprotstavljenog industrijskog dizajna.
- (2) Prilikom utvrđivanja individualnog karaktera dizajna, moraju se uzeti u obzir stepen slobode i objektivno ograničenje autora prilikom stvaranja dizajna konkretnog proizvoda, prouzrokovano tehnološkim i funkcionalnim karakteristikama tog proizvoda.

Član 6

(Dizajn proizvoda koji čini sastavni dio složenog proizvoda)

- (1) Dizajn primijenjen na proizvodu, ili sadržan u proizvodu koji čini sastavni dio složenog proizvoda, smatraće se da je nov i da ima individualni karakter:
- a) ako sastavni dio koji je ugrađen u složeni proizvod ostaje vidljiv tokom redovne upotrebe složenog proizvoda i
- b) ako vidljive karakteristike sastavnog dijela ispunjavaju uslove novosti i individualnog karaktera.
- (2) Pod redovnom upotrebom iz stava (1) tačka a) ovog člana podrazumijeva se upotreba krajnjeg korisnika, isključujući održavanje, servisiranje ili popravke proizvoda.

Član 7

(Dostupnost javnosti)

- (1) Smatraće se da je dizajn postao dostupan javnosti, u smislu čl. 4. i 5. ovog zakona, ako je objavljen, izlagan, korišćen u prometu robe i usluga, ili na drugi način otkriven prije dana podnošenja prijave za priznanje industrijskog dizajna, ili datuma prvenstva, ako je traženo, osim u slučaju kada u standardnim tokovima poslovanja nije postojala razumna mogućnost da poslovni krugovi specijalizovani za datu oblast saznaju za otkrivanje dizajna.
- (2) Neće se smatrati da je dizajn postao dostupan javnosti, u smislu stava (1) ovog člana, samo zbog toga što je otkriven trećem licu pod izričitim ili implicitnim uslovima čuvanja tajnosti dizajna.
- (3) Neće se smatrati da je dizajn postao dostupan javnosti, u svrhu primjene čl. 4. i 5. ovog zakona, ako je dizajn otkrio autor, njegov pravni sljednik ili treće lice koje je informaciju dobilo od autora ili njegovog pravnog sljednika, ili na osnovu radnje koju je autor ili njegov pravni sljednik preduzeo, pod uslovom da je, od trenutka kada je otkrivanje dizajna izvršeno, proteklo manje od 12 mjeseci do dana podnošenja prijave za priznanje industrijskog dizajna, ili ako je zatraženo pravo prvenstva, od datuma prvenstva.
- (4) Stav (3) ovog člana primjenjivaće se i ako je dizajn postao dostupan javnosti kao posljedica zloupotrebe u vezi sa autorom ili njegovim pravnim sljednikom.

Član 8

(Nacionalni tretman)

- (1) Pravo na industrijski dizajn pripada autoru dizajna ili njegovom pravnom sljedniku pod uslovima propisanim ovim zakonom.
- (2) Strana fizička i pravna lica u pogledu zaštite industrijskog dizajna u BiH uživaju ista prava kao i domaća fizička i pravna lica ako to proizlazi iz međunarodnih ugovora ili konvencija kojima je pristupila ili ih je ratifikovala BiH (u daljnjem tekstu: međunarodni ugovori i konvencije), ili iz principa reciprociteta.
- (3) Postojanje reciprociteta se pretpostavlja dok se ne dokaže suprotno.

Član 9

(Isključenje zaštite zbog tehničke funkcije)

- (1) Industrijskim dizajnom ne može se zaštititi dizajn koji je isključivo uslovljen tehničkom funkcijom proizvoda.
- (2) Industrijskim dizajnom ne može se zaštititi dizajn koji neophodno mora biti reprodukovan u svom tačnom obliku i dimenzijama, kako bi se omogućilo da bude mehanički povezan sa proizvodom ili postavljen u proizvodu, oko proizvoda ili uz drugi proizvod, tako da svaki proizvod može obavljati svoju funkciju.
- (3) Pod uslovima propisanim u čl. 4. i 5. ovog zakona, nezavisno od stava (2) ovog člana, može se zaštititi dizajn koji omogućava višestruko sastavljanje ili povezivanje međusobno zamjenjivih proizvoda u modularnom sistemu.

Član 10

(Apsolutni razlozi za odbijanje prijave za priznanje industrijskog dizajna)

Neće se odobriti zaštita za dizajn:

- a) koji nije dizajn u smislu člana 2. tačka c) ovog zakona,
- b) čije je objavljivanje ili upotreba suprotna javnom poretku ili prihvaćenim moralnim principima,
- c) koji sadrži državni ili drugi javni grb, zastavu ili amblem, naziv ili skraćenicu naziva neke zemlje ili međunarodne organizacije, kao i njihovo podražavanje, osim po odobrenju nadležnog organa te zemlje ili organizacije,
- d) koji sadrži naziv ili skraćenicu, grb, amblem, zastavu ili drugi službeni znak BiH ili njenih entiteta, kantona, distrikta ili ih podražava, osim uz odobrenje nadležnog organa.

Član 11

(Relativni razlozi za odbijanje prijave za priznanje industrijskog dizajna)

(1) Na osnovu podnesenog prigovora neće se odobriti zaštita za dizajn:

- a) koji nije nov u smislu člana 4. ovog zakona,
- b) koji nema individualni karakter u smislu člana 5. ovog zakona,
- c) koji je isključivo uslovljen tehničkom funkcijom proizvoda u smislu člana 9. ovog zakona,
- d) koji povređuje starije autorsko pravo ili neko pravo industrijske svojine drugog lica,
- e) koji predstavlja, odnosno sadrži lik nekog lica, osim uz izričitu saglasnost tog lica,
- f) koji može da povrijedi nacionalna ili vjerska osjećanja.

(2) Dizajn koji predstavlja, odnosno sadrži lik umrlog lica može se zaštititi samo uz pristanak bračnog druga i djece umrlog, ako njih nema, uz pristanak roditelja, a ako nema roditelja, uz pristanak drugih nasljednika ako testamentom nije drugačije određeno.

(3) Za zaštitu dizajna koji predstavlja, odnosno sadrži lik istorijske ili druge umrle poznate ličnosti potrebna je i dozvola nadležnog organa.

Član 12

(Nadležnost za postupak zaštite industrijskog dizajna)

(1) Poslove koji se odnose na postupak zaštite industrijskog dizajna u upravnom postupku propisanom ovim zakonom obavlja Institut za intelektualno vlasništvo Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Institut).

(2) Ako nije drugačije propisano ovim zakonom, u postupku pred Institutom primjenjuju se odredbe Zakona o upravnom postupku ("Službeni glasnik BiH", br. 29/02, 12/04, 88/07 i 93/09).

(3) Protiv odluke Instituta donesene u postupku iz stava (1) ovog člana može se izjaviti žalba Komisiji za žalbe Instituta (u daljnjem tekstu: Komisija za žalbe) u roku od 15 dana od dana prijema odluke.

(4) Protiv odluke Komisije za žalbe može se pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema odluke.

Član 13

(Registri)

- (1) Institut u elektronskoj formi vodi Registar prijava za priznanje industrijskog dizajna (u daljnjem tekstu: Registar prijava), Registar industrijskog dizajna i Registar zastupnika.
- (2) Registri iz stava (1) ovog člana objedinjeni su u jedinstveni sistem registara industrijske svojine BiH u elektronskoj formi.
- (3) Sadržaj registara iz stava (1) ovog člana propisaće se posebnim propisom za sprovođenje ovog zakona (u daljnjem tekstu: propis o sprovođenju).
- (4) Registri iz stava (1) ovog člana smatraju se javnim knjigama i zainteresovana lica mogu da ih razgledaju bez plaćanja posebnih taksa.
- (5) Na pismeni zahtjev zainteresovanih lica i uz plaćanje propisane takse i naknade posebnih troškova postupka, Institut će izdati kopije dokumenata i odgovarajuće potvrde i uvjerenja o činjenicama o kojima vodi službenu evidenciju.

Član 14

(Zastupanje)

- (1) Fizička i pravna lica koja se bave zastupanjem u postupku zaštite industrijskog dizajna pred Institutom moraju da budu upisana u Registar zastupnika iz člana 13. stav (1) ovog zakona.
- (2) Strano fizičko ili pravno lice u postupku pred Institutom mora da zastupa zastupnik upisan u Registar zastupnika, a domaće pravno i fizičko lice može da istupa i samostalno pred Institutom.
- (3) U Registar zastupnika upisuju se fizička i pravna lica koja ispunjavaju uslove utvrđene propisom o sprovođenju.

Član 15

(Pružanje informacija)

- (1) Institut, na pismeni zahtjev, obavlja usluge pretraživanja prijavljenih i registrovanih industrijskih dizajna u BiH.
- (2) Institut će svakom licu, na njegov pismeni zahtjev, omogućiti uvid u dokumentaciju koja se odnosi na objavljeni industrijski dizajn.
- (3) Sadržaj i način pretraživanja iz stava (1) i uvida iz stava (2) ovog člana urediće se propisom o sprovođenju.

Član 16

(Takse i naknade u postupku sticanja i održavanja industrijskog dizajna i pružanja informacionih usluga)

Za sve radnje u postupku sticanja, održavanja, evidencije prometa i prestanka industrijskog dizajna i za pružanje informacionih usluga plaćaju se takse saglasno Zakonu o administrativnim taksama (u daljnjem tekstu: takse) i naknade posebnih troškova postupka (u daljnjem tekstu: troškovi postupka) u visini određenoj posebnom tarifom koju donosi Ministarstvo spoljne trgovine i ekonomskih odnosa Bosne i Hercegovine na predlog direktora Instituta.

DIO TREĆI - POSTUPAK ZAŠTITE

Član 17

(Pokretanje postupka za priznanje industrijskog dizajna)

- (1) Postupak za priznanje industrijskog dizajna pokreće se prijavom za priznanje industrijskog dizajna (u daljnjem tekstu: prijava) koja se podnosi Institutu.
- (2) Bitni dijelovi prijave su:
 - a) zahtjev za priznanje industrijskog dizajna i
 - b) dvodimenzionalni prikaz dizajna (u daljnjem tekstu: prikaz).
- (3) Fakultativni dio prijave je opis dizajna (u daljnjem tekstu: opis).
- (4) Sadržaj prijave, način prezentacije i broj primjeraka pojedinih bitnih dijelova prijave, kao i sadržaj priloga koji se podnose uz prijavu uređuju se propisom o sprovođenju.

Član 18

(Zahtjev za priznanje industrijskog dizajna)

- (1) Zahtjev za priznanje industrijskog dizajna sadrži:
- podatke o podnosiocu prijave,
 - podatke o autoru dizajna ili izjavu autora da ne želi biti naveden u prijavi,
 - naznaku da li se prijava odnosi na jedan ili više dizajna,
 - stvaran i kratak naziv dizajna,
 - pravni osnov za podnošenje prijave, ako autor dizajna nije podnosilac prijave,
 - potpis podnosioca prijave i
 - fakultativno, izjavu da se zahtijeva objavljivanje priznatog industrijskog dizajna 12 mjeseci nakon datuma donošenja rješenja o priznanju industrijskog dizajna (odgođeno objavljivanje).
- (2) Jedna prijava može da sadrži zahtjev za priznanje industrijskog dizajna za jedan ili više dizajna (do 100) koji se primjenjuju na proizvodima svrstanim u istu klasu međunarodne klasifikacije propisane Lokarnskim aranžmanom o ustanovljenju međunarodne klasifikacije industrijskog dizajna.
- (3) Autor dizajna može tokom postupka zaštite, kao i tokom cijelog roka trajanja industrijskog dizajna povući svoju izjavu da ne želi da mu ime bude navedeno u prijavi, registrima, kao ni u drugim ispravama predviđenim ovim zakonom, odnosno zahtijevati da mu ime bude brisano kao ime autora navedenog dizajna u prijavi i registrima.

Član 19

(Prikaz)

- (1) Prikaz mora biti takav da se svi detalji spoljašnjeg izgleda predmeta zaštite jasno vide.
- (2) Detalji spoljašnjeg izgleda predmeta zaštite moraju biti prikazani na način koji jasno omogućava određivanje obima novosti dizajna i njegov individualni karakter.
- (3) U pogledu kvaliteta i drugih tehničkih zahtjeva prikaz mora ispunjavati uslove propisane propisom o sprovođenju.
- (4) Ako je u pitanju prijava dvodimenzionalnog dizajna, kao prikaz može se dostaviti dvodimenzionalni primjerak (uzorak) prijavljenog proizvoda s tim da se najkasnije u roku od šest mjeseci od dana podnošenja prijave Institutu mora dostaviti prikaz koji zadovoljava uslove iz st. (1) do (3) ovog člana.
- (5) Dvodimenzionalni primjerak iz stava (4) ovog člana Institutu se dostavlja na način predviđen propisom o sprovođenju.

Član 20

(Opis)

- (1) Opis mora biti zasnovan na podnesenom prikazu i mora se odnositi samo na spoljašnji izgled predmeta zaštite, što podrazumijeva površine proizvoda, odnosno njegovih dijelova koji se vide stalno ili pri redovnoj upotrebi, odnosno samo na sliku ili crtež kojim je prikazan predmet zaštite, a koji se može prenijeti na određeni proizvod ili njegov dio.
- (2) Opis ne smije sadržavati podatke koji se odnose na konstrukciju, funkciju ili funkcionalne prednosti i slične podatke o proizvodu ili njegovim dijelovima.
- (3) Opis može imati maksimalno 150 riječi.
- (4) Sadržaj opisa bliže se uređuje propisom o sprovođenju.

Član 21

(Registar prijave)

U Registar prijave upisuju se podaci o bitnim dijelovima prijave iz člana 17. ovog zakona i drugi podaci propisani propisom o sprovođenju.

Član 22

(Datum podnošenja prijave)

(1) Za priznanje datuma podnošenja prijave potrebno je da prijava podnesena Institutu na taj datum sadrži:

- a) naznaku da se traži priznanje industrijskog dizajna,
- b) ime i prezime, odnosno naziv i adresu podnosioca prijave i
- c) prikaz.

(2) Institut podnosiocu prijave na njegov primjerak potvrđuje prijem prijave.

(3) Po prijemu prijave Institut ispituje da li prijava sadrži dijelove iz stava (1) ovog člana.

(4) Ako prijava ne sadrži dijelove iz stava (1) ovog člana, Institut će pozvati podnosioca prijave da u roku od 30 dana, koji se ne može produžiti, otkloni nedostatke zbog kojih prijava nije mogla biti upisana u Registar prijava.

(5) Ako podnosilac prijave u roku iz stava (4) ovog člana ne otkloni nedostatke, Institut će prijavu zaključkom odbaciti.

(6) Ako podnosilac prijave u roku iz stava (4) ovog člana otkloni nedostatke, Institut će zaključkom priznati kao datum podnošenja prijave onaj datum kada je podnosilac prijave otklonio uočene nedostatke.

(7) Prijava kojoj je priznat datum podnošenja upisuje se u Registar prijava, o čemu Institut pismeno obavještava podnosioca prijave.

Član 23

(Pravo prvenstva)

Podnosilac prijave ima pravo prvenstva od datuma podnošenja prijave u odnosu na sva druga lica koja su za identičan dizajn kasnije podnijela prijavu.

Član 24

(Unijsko pravo prvenstva)

(1) Pravnom ili fizičkom licu koje je podnijelo urednu prijavu industrijskog dizajna sa dejstvom u nekoj zemlji članici Pariske unije ili Svjetske trgovinske organizacije priznaće se u BiH pravo prvenstva od datuma podnošenja te prijave, ako u BiH za isti industrijski dizajn podnese prijavu u roku od šest mjeseci od dana podnošenja prijave sa dejstvom u odnosnoj zemlji.

(2) Lice koje se poziva na pravo prvenstva iz stava (1) ovog člana mora u zahtjevu za priznanje industrijskog dizajna naznačiti datum podnošenja, broj prijave i zemlju za koju je prijava podnesena.

(3) Urednom prijavom iz stava (1) ovog člana smatra se svaka prijava koja ispunjava uslove urednosti prema nacionalnom zakonodavstvu zemlje članice Pariske unije ili Svjetske trgovinske organizacije za koju je prijava podnesena, ili prema propisima međunarodne organizacije nastale na osnovu međunarodnog ugovora zaključenog između ovih zemalja, bez obzira na kasniju pravnu sudbinu te prijave.

(4) Lice iz stava (1) ovog člana dužno je da, u roku od tri mjeseca od dana podnošenja prijave u BiH, dostavi Institutu prepis prijave iz stava (1) ovog člana, ovjeren od nadležnog organa zemlje članice Pariske unije, Svjetske trgovinske organizacije, odnosno međunarodne organizacije kojoj je ta prijava podnesena, kao i ovjereni prevod prepisa na jednom od jezika u službenoj upotrebi u BiH.

(5) Ako lice iz stava (1) ovog člana ne ispuni obavezu iz stava (4) ovog člana, Institut neće priznati zahtijevano pravo prvenstva, te će zaključkom utvrditi da pravo prvenstva postoji od datuma podnošenja prijave utvrđenog u skladu sa članom 22. ovog zakona i nastaviće postupak po podnesenoj prijavi.

(6) Sadržaj zahtjeva za izdavanje uvjerenja o pravu prvenstva i sadržaj uvjerenja o pravu prvenstva koje izdaje Institut uređuju se propisom o sprovođenju.

Član 25

(Izložbeno (sajamsko) pravo prvenstva)

(1) Podnosilac prijave koji je izlagao dizajn na službenoj ili službeno priznatoj međunarodnoj izložbi u BiH, ili u drugoj zemlji članici Pariske unije ili Svjetske trgovinske organizacije, u skladu sa

Konvencijom o međunarodnim izložbama, može u roku od tri mjeseca od dana zatvaranja izložbe zahtijevati u prijavi pravo prvenstva od prvog dana izlaganja tog dizajna na izložbi.

(2) Lice koje zahtijeva priznanje prava prvenstva iz stava (1) ovog člana dužno je da uz prijavu dostavi pismenu potvrdu nadležnog organa zemlje članice Pariske unije ili Svjetske trgovinske organizacije u kojoj je izložba održana da je u pitanju izložba, odnosno sajam međunarodnog karaktera, uz navođenje podataka o vrsti izložbe, odnosno sajma, mjestu održavanja, datumu otvaranja i zatvaranja izložbe, odnosno sajma, i prvom danu izlaganja dizajna za koji se traži priznanje industrijskog dizajna.

(3) Spoljnotrgovinska komora Bosne i Hercegovine izdaje uvjerenje da je izložbi, odnosno sajmu održanom u BiH zvanično priznat međunarodni karakter.

Član 26

(Višestruko pravo prvenstva)

Podnosilac prijave može zahtijevati priznanje višestrukog prava prvenstva na osnovu ranije podnesenih prijava u jednoj ili više zemalja članica Pariske unije ili Svjetske trgovinske organizacije pod uslovima iz člana 24. ovog zakona.

Član 27

(Računanje rokova prvenstva)

(1) Priznanjem prava prvenstva iz člana 25. ovog zakona ne produžavaju se rokovi iz člana 24. ovog zakona.

(2) U slučaju zahtijevanja višestrukog prava prvenstva iz člana 26. ovog zakona, rokovi koji, prema članu 24. ovog zakona, teku od datuma prvenstva, računaju se od datuma prvenstva prve prijave.

Član 28

(Izmjena prikaza)

U podnesenoj prijavi ne može se naknadno izmijeniti prikaz na takav način da se prema obimu i sadržaju prikazanog predmeta zaštite bitno razlikuje od prvobitnog prikaza, čime bi se proširili novost i individualni karakter prvobitno prikazanog dizajna.

Član 29

(Redoslijed ispitivanja prijave)

(1) Prijave se ispituju prema redoslijedu određenom datumom njihovog podnošenja.

(2) Izuzetno od odredbe stava (1) ovog člana, prijava se može rješavati po hitnom postupku u slučaju sudskog spora, ili pokrenutog inspekcijskog nadzora ili carinskog postupka, na zahtjev suda ili nadležnog organa tržišne inspekcije, odnosno carinskog organa.

(3) U slučaju iz stava (2) ovog člana podnosi se zahtjev za ispitivanje prijave po hitnom postupku.

Član 30

(Ispitivanje urednosti prijave i odbacivanje prijave)

(1) Postupak ispitivanja urednosti prijave obuhvata ispitivanje svih uslova propisanih ovim zakonom i propisom o sprovođenju.

(2) Prijava je uredna ako sadrži bitne dijelove iz člana 17. ovog zakona, dokaz o uplati takse i troškova postupka i druge propisane podatke.

(3) Ako utvrdi da prijava nije uredna, Institut će pismenim putem, uz navođenje razloga, pozvati podnosioca prijave da je uredi u roku koji ne može biti kraći od 30 dana, niti duži od 60 dana.

(4) Na obrazloženi zahtjev podnosioca prijave, uz plaćanje propisane takse i troškova postupka, Institut će produžiti rok iz stava (3) ovog člana za vrijeme koje smatra primjerenim, ali ne kraće od 15 dana, niti duže od 60 dana.

(5) Ako podnosilac prijave u ostavljenom roku ne uredi prijavu, ili ne plati taksu za njeno uređivanje, Institut će zaključkom odbaciti prijavu.

(6) U slučaju iz stava (4) ovog člana, uz plaćanje propisane takse i troškova postupka, podnosilac prijave može podnijeti predlog za povrat u pređašnje stanje u roku od tri mjeseca od dana prijema zaključka o odbacivanju.

Član 31 (Odustajanje od prijave)

- (1) Podnosilac prijave može u toku cijelog postupka odustati od prijave u cjelini, ili samo za neke dizajne.
- (2) Ako je u Registru prijava upisano određeno pravo u korist trećeg lica, podnosilac prijave ne može odustati od prijave bez pismene saglasnosti lica na čije ime je upisano to pravo.
- (3) U slučaju kada podnosilac prijave odustane od prijave u cjelini, Institut donosi poseban zaključak o obustavljanju postupka.
- (4) U slučaju iz stava (3) ovog člana prijava prestaje da važi narednog dana od dana predaje Institutu izjave o odustajanju.

Član 32 (Razdvajanje prijave)

- (1) Prijava koja sadrži zahtjev za priznanje više industrijskih dizajna (u daljnjem tekstu: višestruka prijava) može se, na zahtjev podnosioca prijave, do upisa industrijskog dizajna u Registar industrijskog dizajna razdvojiti na dvije ili više pojedinačnih ili višestrukih izdvojenih prijava.
- (2) Sadržaj zahtjeva za razdvajanje prijave uređuje se propisom o sprovođenju.
- (3) Svaka od izdvojenih prijava iz stava (1) ovog člana dobija novi broj prijave i zavodi se u Registar prijava, ali zadržava datum podnošenja prvobitne višestruke prijave i njeno pravo prvenstva.
- (4) O razdvajanju prijave donosi se posebno rješenje u kojem se naznačava broj, odnosno brojevi novih prijava, dizajni koji ostaju u prvobitnoj višestrukoj prijavi i dizajni koji su u izdvojenoj ili izdvojenim prijavama.
- (5) Izdvojena, odnosno izdvojene prijave upisuju se u Registar prijava.

Član 33 (Ispitivanje apsolutnih razloga za odbijanje prijave)

Ako je prijava uredna u smislu člana 30. ovog zakona, Institut ispituje da li postoje apsolutni razlozi za odbijanje prijave propisani članom 10. ovog zakona.

Član 34 (Odbijanje zahtjeva za priznanje industrijskog dizajna)

- (1) Ako utvrdi da prijava ne ispunjava uslove iz člana 10. ovog zakona, Institut će pismenim putem, na osnovu rezultata ispitivanja, obavijestiti podnosioca prijave o razlozima zbog kojih se industrijski dizajn ne može priznati i pozvaće ga da se izjasni o tim razlozima u roku koji ne može biti kraći od 30 dana, niti duži od 60 dana.
- (2) Na obrazloženi zahtjev podnosioca prijave, uz plaćanje administrativne takse i troškova postupka, Institut može jednom produžiti rok iz stava (1) ovog člana za vrijeme koje smatra primjerenim, ali ne kraće od 15 dana, niti duže od 60 dana.
- (3) Institut će rješenjem odbiti zahtjev za priznanje industrijskog dizajna u cjelini ili za pojedine dizajne, kada je u pitanju višestruka prijava, ako podnosilac prijave ne postupi po zahtjevu iz stava (1) ovog člana, ili ako postupi, ali Institut i dalje smatra da se prijava industrijskog dizajna ne može priznati u cjelini ili za pojedine dizajne, ako je u pitanju višestruka prijava.

DIO ČETVRTI - PRIGOVOR

Član 35 (Objavljivanje prijave)

(1) Prijava koja ispunjava uslove iz člana 30. stav (2) ovog zakona i ako nema razloga za odbijanje prijave iz člana 34. ovog zakona objavljuje se u "Službenom glasniku Instituta" (u daljnjem tekstu: službeno glasilo).

(2) Podaci iz prijave koji se objavljuju uređuju se propisom o sprovođenju.

Član 36

(Pretvaranje prijave za priznanje industrijskog dizajna u prijavu patenta, odnosno konsenzualnog patenta)

(1) Do trenutka objavljivanja prijave iz člana 35. ovog zakona prijava za priznanje industrijskog dizajna može se pretvoriti u prijavu za priznanje patenta, odnosno konsenzualnog patenta.

(2) Postupak za pretvaranje prijave iz stava (1) ovog člana urediće se propisom o sprovođenju.

Član 37

(Mišljenje zainteresovanog lica)

(1) Nakon objavljivanja prijave, svako zainteresovano lice, u roku od tri mjeseca od datuma objavljivanja, može Institutu dostaviti pismeno mišljenje u kojem se obrazlaže zašto dizajn iz objavljene prijave ne ispunjava uslove iz člana 10. ovog zakona.

(2) Lice iz stava (1) ovog člana nije stranka u postupku.

(3) Institut će mišljenje iz stava (1) ovog člana, ako smatra da je relevantno za priznanje prijave, dostaviti podnosiocu prijave na odgovor u roku koji ne može biti kraći od 15 dana, niti duži od 30 dana.

(4) Nakon prijema odgovora podnosioca prijave iz stava (3) ovog člana, odnosno istekom roka iz stava (3) ovog člana, Institut će donijeti odluku o priznanju ili odbijanju zahtjeva za priznanje industrijskog dizajna.

Član 38

(Prigovor)

(1) U roku od tri mjeseca od dana objavljivanja prijave zainteresovano lice može Institutu pismenim putem podnijeti prigovor u kojem treba da obrazloži razloge zašto dizajn iz objavljene prijave ne ispunjava uslove iz člana 11. ovog zakona.

(2) Zainteresovano lice iz stava (1) ovog člana je:

a) svako lice koje smatra da nisu ispunjeni uslovi propisani članom 11. stav (1) tač. a), b), c) i f) ovog zakona,

b) nosilac nekog od prava iz člana 11. stav (1) tačka d) ovog zakona,

c) lice ili njegovi pravni sljednici, u smislu člana 11. st. (2) i (3), čiji lik predstavlja predmet dizajna u slučaju iz člana 11. stav (1) tačka e) ovog zakona.

(3) Rok za podnošenje prigovora iz stava (1) ovog člana ne može se ni iz kojeg razloga produžiti, niti se nakon isteka navedenog roka mogu podnijeti bilo kakve dopune prigovora, uključujući i dostavljanje dodatnih dokaza kojima se prigovor opravdava.

(4) Ako je na datum objavljivanja prijave protiv koje se prigovor podnosi u toku postupak za proglašavanje ništavnim rješenja o priznanju industrijskog dizajna, žiga ili nekog drugog prava industrijske svojine, a prigovor se zasniva na starijem pravu industrijske svojine protiv kojeg je pokrenut neki od navedenih postupaka, Institut će, u skladu sa razlozima prigovora, zastati sa postupkom po prigovoru do pravosnažnosti odluke iz ranije pokrenutog postupka.

(5) Zainteresovano lice iz stava (1) ovog člana u postupku po prigovoru ima status stranke.

Član 39

(Sadržaj prigovora)

(1) Prigovor mora da sadrži naročito:

a) ime i prezime, odnosno naziv podnosioca prigovora i njegovu adresu, odnosno poslovno sjedište,

b) detaljno obrazložene sve razloge i dokaze na kojima podnosilac prigovora zasniva prigovor i kojima dokazuje status zainteresovanog lica iz člana 38. stav (2) tač. b) i c) ovog zakona,

- c) sve objavljene podatke o prijavi protiv koje se prigovor podnosi, uključujući i broj prijave, ime i prezime i adresu, odnosno naziv i poslovno sjedište podnosioca prijave i naziv i prikaz dizajna,
- d) urednu punomoć, ako se prigovor podnosi posredstvom zastupnika.
- (2) Prigovor se podnosi u dva primjerka.

Član 40 **(Postupak po prigovoru)**

- (1) Institut nakon prijema prigovora ispituje da li je prigovor u svemu podnesen u skladu sa čl. 38. i 39. ovog zakona.
- (2) Ako nisu ispunjeni uslovi iz stava (1) ovog člana, Institut će zaključkom odbaciti prigovor.
- (3) Ako su ispunjeni uslovi iz stava (1) ovog člana, Institut će dostaviti prigovor podnosiocu prijave i pozvati ga da se o njemu pismeno izjasni u roku od 60 dana.
- (4) Rok iz stava (3) ovog člana ne može se produžiti, niti nakon njegovog isteka podnosilac prijave može podnijeti dopune svog odgovora na prigovor, uključujući i dodatne dokaze.
- (5) Ako se podnosilac prijave ne izjasni na prigovor u roku iz stava (3) ovog člana, Institut će rješenjem odbiti zahtjev za priznanje industrijskog dizajna u granicama zahtjeva iz prigovora.
- (6) Ako podnosilac prijave u roku iz stava (3) ovog člana odgovori na prigovor, Institut ispituje opravdanost navoda iz prigovora pri čemu može da odredi usmenu raspravu.
- (7) Ako je prigovor podnesen na osnovu starijeg autorskog prava kao razloga iz člana 11. stav (1) tačka d) ovog zakona, a podnosilac prijave je odgovorio na prigovor, Institut može, s obzirom na okolnosti, uputiti stranke da postojanje autorskog prava kao razloga iz člana 11. stav (1) tačka d) ovog zakona riješe kao prethodno pitanje u postupku pred nadležnim sudom.
- (8) Nakon sprovedenog postupka po prigovoru, na osnovu utvrđenih činjenica Institut donosi rješenje o odbijanju prigovora, o djelimičnom odbijanju prigovora i djelimičnom priznanju zahtjeva za priznanje industrijskog dizajna, odnosno o odbijanju zahtjeva za priznanje industrijskog dizajna.

Član 41 **(Rješenje o priznanju industrijskog dizajna)**

- (1) Ako prijava ispunjava uslove za priznanje iz čl. 10. i 11. ovog zakona, Institut o tome donosi zaključak kojim ujedno poziva podnosioca prijave da u roku od 30 dana plati taksu i troškove postupka za prvih pet godina zaštite, za objavljivanje industrijskog dizajna i za ispravu o industrijskom dizajnu, te da Institutu dostavi dokaze o izvršenim uplatama.
- (2) Ako podnosilac prijave u ostavljenom roku ne dostavi dokaze o izvršenim uplatama iz stava (1) ovog člana, smatraće se da je odustao od prijave i Institut će donijeti poseban zaključak o obustavljanju postupka.
- (3) U slučaju iz stava (2) ovog člana podnosilac prijave može, uz plaćanje takse i troškova postupka, podnijeti predlog za povrat u pređašnje stanje u roku od tri mjeseca od dana prijema zaključka o obustavljanju postupka.
- (4) Ako podnosilac prijave dostavi dokaze o izvršenim uplatama iz stava (1) ovog člana, Institut donosi rješenje o priznanju industrijskog dizajna prema usvojenom prikazu, odnosno ako je u prijavi dostavljen i opis, prema prikazu i opisu, objavljuje industrijski dizajn i izdaje ispravu o industrijskom dizajnu.
- (5) Sadržaj rješenja o priznanju industrijskog dizajna uređuje se propisom o sprovođenju.

Član 42 **(Upisivanje rješenja o priznanju industrijskog dizajna u Registar industrijskog dizajna)**

- (1) Rješenje o priznanju industrijskog dizajna sa propisanim podacima upisuje se u Registar industrijskog dizajna.
- (2) Podaci iz rješenja o priznanju industrijskog dizajna koje se upisuje u Registar industrijskog dizajna uređuje se propisom o sprovođenju.

(3) Datum upisivanja rješenja o priznanju industrijskog dizajna u Registar industrijskog dizajna je datum rješenja o priznanju industrijskog dizajna.

Član 43

(Objavljivanje industrijskog dizajna)

- (1) Registrovani industrijski dizajn sa propisanim podacima objavljuje se u službenom glasilu.
- (2) Podaci o industrijskom dizajnu koji se objavljuju uređuju se propisom o sprovođenju.

Član 44

(Isprava o industrijskom dizajnu)

- (1) Institut izdaje ispravu o industrijskom dizajnu zajedno sa rješenjem o priznanju industrijskog dizajna.
- (2) Sadržaj i izgled isprave o industrijskom dizajnu uređuju se propisom o sprovođenju.

DIO PETI - POSTUPAK MEĐUNARODNOG REGISTROVANJA INDUSTRIJSKOG DIZAJNA

Član 45

(Opšta odredba)

Na međunarodno registrovani industrijski dizajn, za koji je zaštita zatražena i za teritoriju BiH prema Haškom sporazumu, primjenjuju se odredbe ovog zakona i propisa o sprovođenju u svim pitanjima koja nisu uređena tim ugovorom, osim ako odredbe ovog dijela zakona ne propisuju drugačije.

Član 46

(Međunarodna prijava industrijskog dizajna i

zahtjev za upisivanje promjene u Međunarodni registar)

- (1) Nosilac industrijskog dizajna iz BiH, odnosno podnosilac prijave u BiH može podnijeti međunarodnu prijavu industrijskog dizajna, kao i zahtjev za upisivanje promjena u Međunarodnom registru u skladu sa Haškim sporazumom i međunarodnim propisima o sprovođenju Haškog sporazuma.
- (2) Međunarodna prijava i zahtjevi iz stava (1) ovog člana, po izboru podnosioca, mogu se podnijeti direktno Međunarodnom birou Svjetske organizacije za intelektualnu svojinu (u daljnjem tekstu: Međunarodni biro), ili indirektno, putem Instituta, na način kako je propisano Haškim sporazumom, Zajedničkim pravilnikom Haškog sporazuma, Administrativnim uputstvima, ovim zakonom i propisom o sprovođenju.
- (3) Ako se prijava i zahtjevi iz stava (1) ovog člana direktno podnose Međunarodnom birou, sve međunarodne takse i troškovi postupka plaćaju se direktno Međunarodnom birou.
- (4) Ako se prijava i zahtjevi iz stava (1) ovog člana podnose putem Instituta, taksa i troškovi postupka plaćaju se Institutu, a međunarodne takse direktno Međunarodnom birou.

Član 47

(Postupak pred Institutom za međunarodno registrovanje industrijskog dizajna)

- (1) Postupak za međunarodno registrovanje industrijskog dizajna pokreće se podnošenjem zahtjeva za međunarodno registrovanje industrijskog dizajna.
- (2) Uz zahtjev za međunarodno registrovanje industrijskog dizajna podnose se i:
 - a) prikaz industrijskog dizajna,
 - b) punomoć, ako se zahtjev podnosi posredstvom zastupnika,
 - c) dokaz o uplati takse i troškova postupka za zahtjev i
 - d) fakultativno, opis industrijskog dizajna.
- (3) Sadržaj zahtjeva iz stava (1) ovog člana, kao i sadržaj priloga koji se podnose uz zahtjev uređuju se propisom o sprovođenju.
- (4) Ako zahtjev za međunarodno registrovanje industrijskog dizajna nije uredan, Institut će pismenim putem pozvati podnosioca zahtjeva da ga u roku od 30 dana od dana prijema poziva uredi.

- (5) Na obrazloženi zahtjev podnosioca zahtjeva rok iz stava (4) ovog člana može se produžiti najviše za 60 dana.
- (6) Ako podnosilac zahtjeva u ostavljenom roku iz st. (4) ili (5) ovog člana ne postupi po pozivu, Institut će zaključkom odbaciti zahtjev za međunarodno registrovanje industrijskog dizajna.
- (7) Ako je zahtjev za međunarodno registrovanje industrijskog dizajna uredan, Institut će zaključkom pozvati podnosioca zahtjeva da u roku od najviše 30 dana plati taksu Međunarodnom birou za međunarodno registrovanje industrijskog dizajna i da dostavi dokaz o izvršenoj uplati.
- (8) Kada podnosilac zahtjeva za međunarodno registrovanje industrijskog dizajna dostavi dokaz o izvršenoj uplati iz stava (7) ovog člana, Institut će Međunarodnom birou dostaviti zahtjev za međunarodno registrovanje industrijskog dizajna.
- (9) Ako podnosilac zahtjeva za međunarodno registrovanje ne dostavi dokaz o izvršenoj uplati iz stava (7) ovog člana, smatraće se da je zahtjev povučen, o čemu Institut donosi zaključak o obustavljanju postupka.

Član 48

(Postupak Instituta prema međunarodnoj prijavi industrijskog dizajna za koju je tražena zaštita u BiH u skladu sa Haškim sporazumom)

- (1) Svaka međunarodna prijava industrijskog dizajna podnesena putem Haškog sporazuma za koju je zatražena zaštita u BiH, koja je objavljena u službenom glasilu Svjetske organizacije za intelektualnu svojinu u kojem se objavljuju međunarodne prijave industrijskog dizajna, smatraće se formalno urednom.
- (2) Međunarodna prijava iz stava (1) ovog člana smatraće se objavljenom i priznatom u BiH, a industrijski dizajn registrovanim danom objavljivanja te prijave u službenom glasilu Svjetske organizacije za intelektualnu svojinu.
- (3) Institut u postupku po međunarodnoj prijavi iz stava (1) ovog člana ne primjenjuje odredbe čl. 30, 33, 34, 35, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43. i 44. ovog zakona.
- (4) Izuzimajući odredbe st. (1), (2) i (3) ovog člana, na međunarodnu prijavu iz stava (1) ovog člana shodno se primjenjuju odredbe ovog zakona.

Član 49

(Obavještenje Međunarodnom birou)

Institut će bez odgađanja obavijestiti Međunarodni biro o prestanku važenja međunarodno registrovanog industrijskog dizajna u BiH, kao i o svim drugim promjenama u vezi s tim dizajnom koje su upisane u Registar industrijskog dizajna Instituta.

DIO ŠESTI - STICANJE, SADRŽAJ, OBIM I OGRANIČENJE PRAVA

Član 50

(Sticanje i važenje industrijskog dizajna)

- (1) Industrijski dizajn stiče se upisivanjem u Registar industrijskog dizajna i važi pet godina od dana podnošenja prijave, s tim da se može još četiri puta produžiti za isti period.
- (2) Industrijski dizajn važi od dana podnošenja prijave Institutu pod uslovom da bude registrovan.
- (3) Sadržaj zahtjeva za produženja važenja industrijskog dizajna uređuje se propisom o sprovođenju.

Član 51

(Isključiva prava nosioca industrijskog dizajna)

- (1) Nosilac industrijskog dizajna ima pravo da zabrani trećem licu neovlašćeno ekonomsko iskorišćavanje registrovanog industrijskog dizajna.
- (2) Pod ekonomskim iskorišćavanjem iz stava (1) ovog člana podrazumijeva se:
- a) industrijska i zanatska izrada proizvoda za tržište, na osnovu primjene zaštićenog dizajna,
 - b) upotreba takvog proizvoda u privrednoj djelatnosti,
 - c) skladištenje takvog proizvoda radi njegovog stavljanja u promet,

- d) ponuda takvog proizvoda radi njegovog stavljanja u promet,
- e) stavljanje u promet takvog proizvoda,
- f) uvoz, izvoz ili tranzit takvog proizvoda.

(3) Prava koja proizlaze iz ovog člana imaju dejstvo prema trećim licima od datuma upisivanja industrijskog dizajna u Registar industrijskog dizajna.

Član 52

(Moralna prava autora dizajna)

- (1) Moralno pravo autora dizajna je da njegovo ime bude navedeno u prijavi, spisima i ispravi o industrijskom dizajnu.
- (2) Autor dizajna može tokom postupka zaštite, kao i tokom cijelog roka trajanja industrijskog dizajna povući svoju izjavu da ne želi da mu ime bude navedeno u prijavi, registrima, kao ni u drugim ispravama predviđenim ovim zakonom.

Član 53

(Obim industrijskog dizajna)

- (1) Obim registrovanog industrijskog dizajna određen je prikazom iz člana 19. ovog zakona.
- (2) Prilikom utvrđivanja obima industrijskog dizajna u slučaju spora sud će uzeti u obzir stepen slobode autora prilikom stvaranja industrijskog dizajna, u smislu člana 5. stav (2) ovog zakona.

Član 54

(Pravo ranije upotrebe)

- (1) Industrijski dizajn nema dejstvo prema savjesnom licu koje je prije datuma priznatog prava prvenstva prijave u zemlji već počelo koristiti isti dizajn u proizvodnji, ili je obavilo sve neophodne pripreme za početak takvog korišćenja.
- (2) Lice iz stava (1) ovog člana ima pravo da dizajn zaštićen registrovanim industrijskim dizajnom koristi isključivo u proizvodne svrhe, u svom preduzeću ili radionici, ili tuđem preduzeću ili radionici za sopstvene potrebe.
- (3) Lice iz stava (1) ovog člana ne može da prenese svoje pravo na korišćenje industrijskog dizajna na drugog, osim ako zajedno sa pravom prenosi i preduzeće ili radionicu, odnosno dio preduzeća u kojem je pripremljeno, odnosno počelo korišćenje tog industrijskog dizajna.

Član 55

(Ograničenje prava)

Nosilac industrijskog dizajna ne može da zabrani trećem licu:

- a) bilo koju radnju učinjenu u nekomercijalne i eksperimentalne svrhe i
- b) radnje umnožavanja u svrhu podučavanja ili citiranja pod uslovom da su takve radnje u skladu sa praksom lojalne konkurencije i da neopravdano ne ugrožavaju normalno iskorišćavanje industrijskog dizajna, kao i da je navedeno porijeklo dizajna.

Član 56

(Ograničenje prava radi nesmetanog obavljanja međunarodnog saobraćaja)

Isključiva prava nosioca industrijskog dizajna ne odnose se na:

- a) konstrukciju i opremu na brodovima, vazduhoplovima ili suvozemnim vozilima registrovanim u drugoj zemlji kada se privremeno ili slučajno nađu na teritoriji BiH,
- b) uvoz rezervnih dijelova ili dodatne opreme radi popravke takvog broda, vazduhoplova ili suvozemnog vozila,
- c) izvođenje popravki na takvom brodu, vazduhoplovu ili suvozemnom vozilu.

Član 57

(Iskrpljenje prava)

(1) Nosilac industrijskog dizajna koji je bilo gdje u svijetu stavio u promet proizvod koji sadrži zaštićeni dizajn, ili koji je oblikovan prema zaštićenom dizajnu, ili ako je nosilac industrijskog dizajna ovlastio neko lice da bilo gdje u svijetu takav proizvod stavi u promet, nema pravo da zabrani trećim licima dalje raspolaganje tim proizvodom, kupljenim u legalnim tokovima prometa.

(2) Stav (1) ovog člana neće se primijeniti u slučaju postojanja legitimnog interesa nosioca industrijskog dizajna da se suprotstavi daljem stavljanju u promet proizvoda koji sadrži zaštićeni dizajn, ili koji je oblikovan prema zaštićenom dizajnu, posebno ako je u međuvremenu došlo do kvara ili druge promjene svojstava proizvoda.

Član 58

(Odnos sa drugim pravima industrijske svojine)

Odredbe ovog zakona ne ograničavaju postojeća prava u vezi sa žigovima, geografskim oznakama, patentima ili konsenzualnim patentima.

Član 59

(Odnos prema autorskom pravu)

(1) Dizajn zaštićen registrovanim industrijskim dizajnom u BiH, nakon prestanka važenja industrijskog dizajna, može da uživa i zaštitu na osnovu propisa kojim se uređuje autorsko pravo ako ispunjava uslove propisane tim zakonom, ali ne duže od 25 godina od dana podnošenja prijave za priznanje industrijskog dizajna.

(2) Rok iz stava (1) ovog člana ne može se ni na koji način produžiti bez obzira na rokove propisane zakonom kojim se reguliše autorsko pravo.

Član 60

(Dizajn stvoren u radnom odnosu)

Na pravnu zaštitu industrijskog dizajna stvorenog u radnom odnosu shodno se primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuju patenti.

DIO SEDMI - PROMJENE U PRIJAVI ILI REGISTRACIJI INDUSTRIJSKOG DIZAJNA

Član 61

(Promjena imena i adrese nosioca prava)

(1) Na zahtjev nosioca industrijskog dizajna, odnosno podnosioca prijave, uz plaćanje takse i troškova postupka Institut donosi rješenje o upisivanju u odgovarajući registar promjene imena i adrese nosioca industrijskog dizajna, odnosno podnosioca prijave.

(2) Jednim zahtjevom iz stava (1) ovog člana može da se traži upisivanje promjene imena i adrese nosioca prava koje se odnosi na više industrijskih dizajna, odnosno više prijava, pod uslovom da su registarski brojevi, odnosno brojevi prijava naznačeni u zahtjevu.

(3) Za upisivanje promjena u skladu sa stavom (2) ovog člana za svaku zahtijevanu promjenu plaćaju se posebna taksa i troškovi postupka.

(4) Svaku upisanu promjenu iz stava (1) ovog člana, uz plaćanje takse i troškova postupka, Institut će objaviti u službenom glasilu.

(5) Sadržaj zahtjeva za upisivanje promjene iz stava (1) ovog člana uređuje se propisom o sprovođenju.

(6) Institut će izdati ispravu o industrijskom dizajnu sa upisanom promjenom.

Član 62

(Prenos prava)

(1) Prenos registrovanog industrijskog dizajna, odnosno prava iz prijave može se izvršiti na osnovu ugovora o prenosu prava, kao i na osnovu statusne promjene nosioca industrijskog dizajna, odnosno podnosioca prijave, sudske ili administrativne odluke.

(2) Prenos prava iz stava (1) ovog člana upisuje se u odgovarajući registar Instituta na zahtjev nosioca industrijskog dizajna, odnosno podnosioca prijave ili sticaoca prava.

- (3) Upisivanje prenosa prava iz stava (1) ovog člana u odgovarajući registar proizvodi pravno dejstvo prema trećim licima od datuma upisivanja.
- (4) O upisivanju prenosa prava iz stava (1) ovog člana u odgovarajući registar Institut donosi posebno rješenje.

Član 63

(Ugovor o prenosu prava)

- (1) Ugovorom o prenosu prava iz člana 62. stav (1) ovog zakona nosilac industrijskog dizajna, odnosno podnosilac prijave, može prenijeti registrovani industrijski dizajn, odnosno pravo iz prijave.
- (2) Ugovor o prenosu prava iz stava (1) ovog člana sastavlja se u pisanoj formi i mora sadržavati: naznaku o ugovornim stranama, broj registrovanog industrijskog dizajna ili broj prijave i visinu naknade, ako je ugovorena.

Član 64

(Licenca i franšiza)

- (1) Nosilac industrijskog dizajna, odnosno podnosilac prijave, može ugovorom o licenci ustupiti pravo korišćenja registrovanog industrijskog dizajna, odnosno prava iz prijave.
- (2) Ugovor o licenci iz stava (1) ovog člana sastavlja se u pisanoj formi i mora sadržavati: naznaku o ugovornim stranama, broj registrovanog industrijskog dizajna ili broj prijave, vrijeme trajanja licence i obim licence.
- (3) Ugovor o licenci iz stava (1) ovog člana upisuje se u odgovarajući registar na zahtjev nosioca industrijskog dizajna, odnosno podnosioca prijave ili sticaoca prava.
- (4) Upisivanje ugovora o licenci iz stava (1) ovog člana u odgovarajući registar proizvodi pravno dejstvo prema trećim licima od datuma upisivanja.
- (5) O upisivanju ugovora o licenci iz stava (1) ovog člana u odgovarajući registar Institut donosi posebno rješenje.
- (6) Odredbe ovog člana koje se odnose na ugovor o licenci shodno se primjenjuju i na ugovor o franšizi.

Član 65

(Objavljivanje prenosa prava, licence ili franšize)

Institut će u službenom glasilu objaviti da su prenos prava, licenca ili franšiza iz čl. 63. i 64. ovog zakona upisani u odgovarajući registar.

Član 66

(Zaloga)

- (1) Registrovani industrijski dizajn, odnosno pravo iz prijave može da bude predmet ugovora o zalozi.
- (2) Ugovor o zalozi iz stava (1) ovog člana sastavlja se u pisanoj formi i mora sadržavati: dan zaključenja, ime i prezime ili poslovno ime, prebivalište ili boravište, odnosno sjedište ugovornih strana, kao i dužnika ako su to različita lica, registarski broj industrijskog dizajna, odnosno broj prijave i podatke o potraživanju koje se obezbjeđuje založnim pravom.
- (3) Povjerilac stiče založno pravo upisom u odgovarajući registar Instituta.
- (4) Ugovor o zalozi iz stava (1) ovog člana upisuje se u odgovarajući registar, uz plaćanje takse i troškova postupka, na zahtjev nosioca industrijskog dizajna, odnosno podnosioca prijave ili založnog povjerioca.
- (5) O upisivanju ugovora o zalozi iz stava (1) ovog člana u odgovarajući registar Institut donosi posebno rješenje.

Član 67

(Postupak za upisivanje promjena imena i adrese nosioca prava, prenosa prava, licence, franšize ili zaloge)

- (1) Postupak za upisivanje promjene imena i adrese nosioca prava, prenosa prava, licence, franšize ili zaloge u odgovarajući registar Instituta pokreće se pisanim zahtjevom.
- (2) Uz zahtjev iz stava (1) ovog člana podnosi se:
- a) dokaz o pravnom osnovu promjene ili prenosa čije se upisivanje traži,
 - b) punomoć, ako se postupak za upisivanje promjene ili prenosa prava, licence, franšize ili zaloge pokreće posredstvom punomoćnika,
 - c) dokaz o uplati takse i troškova postupka za rješenje po zahtjevu za upisivanje promjene ili prenosa prava, licence, franšize ili zaloge.
- (3) Jednim zahtjevom iz stava (1) ovog člana može se tražiti upisivanje promjene ili prenosa prava koji se odnosi na više registrovanih industrijskih dizajna, odnosno više prijavi, pod uslovom da su raniji nosilac prava i novi nosilac prava isti u svakom registrovanom industrijskom dizajnu, odnosno prijavi, i da su registarski brojevi industrijskih dizajna, odnosno brojevi prijavi naznačeni u zahtjevu.
- (4) Jednim zahtjevom iz stava (1) ovog člana može se tražiti upisivanje licence, franšize ili zaloge koji se odnose na više registrovanih industrijskih dizajna, odnosno više prijavi, pod uslovom da su nosilac prava i sticalac licence, franšize, odnosno zaloge isti u registrovanom industrijskom dizajnu, odnosno prijavi, i da su registarski brojevi industrijskih dizajna, odnosno brojevi prijavi naznačeni u zahtjevu.
- (5) Za zahtjeve iz st. (3) i (4) ovog člana plaćaju se takse i troškovi postupka posebno za svaki registrovani industrijski dizajn ili prijavu koji su naznačeni u zahtjevu.
- (6) Sadržaj zahtjeva iz stava (1) ovog člana, kao i sadržaj priloga koji se podnose uz zahtjev uređuju se propisom o sprovođenju.

Član 68

(Urednost zahtjeva za upisivanje promjene imena ili adrese nosioca prava, prenosa prava, licence, franšize ili zaloge)

- (1) Zahtjev za upisivanje promjene imena ili adrese nosioca prava, prenosa prava, licence, franšize ili zaloge je uredan ako sadrži podatke iz člana 67. stav (2) ovog zakona i druge propisane podatke.
- (2) Ako zahtjev za upisivanje prenosa prava, licence, franšize ili zaloge nije uredan, Institut će pozvati podnosioca zahtjeva da ga u roku od 30 dana od dana prijema poziva uredi.
- (3) Uz obrazloženje podnosioca zahtjeva i plaćanje takse i troškova postupka Institut će produžiti rok iz stava (2) ovog člana za vrijeme koje smatra primjerenim, ali ne kraće od 15 dana, niti duže od 60 dana.
- (4) Ako podnosilac zahtjeva u roku iz stava (2) ovog člana ne postupi po pozivu, Institut će zaključkom odbaciti zahtjev.

DIO OSMI - PRESTANAK PRAVA

Član 69

(Prestanak industrijskog dizajna)

- (1) Industrijski dizajn prestaje istekom roka od pet godina za koji su plaćeni taksa i troškovi postupka ako se njegovo važenje ne produži.
- (2) Industrijski dizajn prestaje i prije isteka roka iz stava (1) ovog člana:
- a) ako se nosilac industrijskog dizajna odrekne svog prava - narednog dana od dana predaje Institutu izjave o odricanju,
 - b) na osnovu sudske odluke, odnosno odluke Instituta, u slučajevima predviđenim ovim zakonom - danom određenim tom odlukom,
 - c) ako je prestalo da postoji pravno lice, odnosno ako je umrlo fizičko lice koje je nosilac industrijskog dizajna - danom prestanka, odnosno smrti, osim ako je industrijski dizajn prešao na pravne sljednike tog lica, na zahtjev zainteresovanog lica.
- (3) U slučajevima iz stava (2) tač. a) i c) ovog člana Institut donosi posebno rješenje.

Član 70

(Pravo trećeg lica)

(1) Ako je u Registru industrijskog dizajna upisano određeno pravo u korist trećeg lica, nosilac industrijskog dizajna ne može se odreći industrijskog dizajna bez pismene saglasnosti lica na čije ime je upisano to pravo.

(2) Ako nosilac industrijskog dizajna u određenom roku ne plati propisanu taksu i troškove postupka, a u Registru industrijskog dizajna je upisano pravo u korist trećeg lica, Institut će to lice obavijestiti da nisu plaćeni taksa i troškovi postupka i da ih može platiti u roku od šest mjeseci od dana prijema obavještenja i time održi važenje industrijskog dizajna.

DIO DEVETI - POSTUPAK PROGLAŠAVANJA NIŠTAVNIM RJEŠENJA O PRIZNANJU INDUSTRIJSKOG DIZAJNA

Član 71

(Uslovi za proglašavanje ništavnim rješenja o priznanju industrijskog dizajna)

Rješenje o priznanju industrijskog dizajna može se proglasiti ništavnim u cjelini, ili samo za pojedini dizajn, ako je priznat industrijski dizajn koji sadrži više dizajna, pod uslovom da se utvrdi da u vrijeme registracije industrijskog dizajna nisu bili ispunjeni uslovi za priznanje industrijskog dizajna predviđeni ovim zakonom.

Član 72

(Prijedlog za proglašavanje ništavnim rješenja o priznanju industrijskog dizajna)

(1) Rješenje o priznanju industrijskog dizajna može se proglasiti ništavnim po službenoj dužnosti ili po prijedlogu zainteresovanog lica ili pravobranioca BiH ili ombudsmena BiH za sve vrijeme trajanja industrijskog dizajna.

(2) Ako je izjavljen prigovor na podnesenu prijavu industrijskog dizajna zbog razloga propisanih u članu 11. stav (1) ovog zakona, pa je rješenje o odbijanju prigovora konačno, prijedlog za proglašavanje ništavnim rješenja o priznanju industrijskog dizajna isto lice ne može podnijeti iz istih razloga koji su navedeni u odbijenom prigovoru, osim ako podnosilac prijedloga ne dostavi nove dokaze koji bi sami ili u vezi sa već upotrijebljenim dokazima mogli dovesti do drugačijeg rješenja u postupku po prigovoru.

(3) Uz prijedlog za proglašavanje ništavnim rješenja o priznanju industrijskog dizajna podnose se odgovarajući dokazi.

Član 73

(Postupak za proglašavanje ništavnim rješenja o priznanju industrijskog dizajna)

(1) Postupak za proglašavanje ništavnim rješenja o priznanju industrijskog dizajna pokreće se pisanim prijedlogom za proglašavanje ništavnim rješenja o priznanju industrijskog dizajna.

(2) Sadržaj prijedloga iz stava (1) ovog člana, kao i prilozi uz predlog uređuju se propisom o sprovođenju.

(3) Prijedlog za proglašavanje ništavnim rješenja o priznanju industrijskog dizajna je uredan ako sadrži propisane podatke.

(4) Ako prijedlog za proglašavanje ništavnim rješenja o priznanju industrijskog dizajna nije uredan, Institut će pozvati podnosioca predloga da ga uredi u roku od 30 dana od dana prijema poziva.

(5) Na obrazloženi zahtjev podnosioca prijedloga, uz plaćanje takse i troškova postupka, Institut će produžiti rok iz stava (4) ovog člana za vrijeme koje smatra primjerenim, ali ne kraće od 15 dana, niti duže od 60 dana.

(6) Ako podnosilac prijedloga u roku iz stava (4) ovog člana ne postupi po pozivu, Institut će zaključkom odbaciti prijedlog.

(7) Uredan predlog Institut će dostaviti nosiocu industrijskog dizajna i pozvati ga da u roku od 30 dana od dana prijema poziva dostavi svoj odgovor.

(8) Na obrazloženi zahtjev nosioca industrijskog dizajna, Institut će produžiti rok iz stava (7) ovog člana za vrijeme koje smatra primjerenim, ali ne kraće od 15, niti duže od 60 dana.

(9) Ako ocijeni da je neophodno, Institut može odrediti usmenu raspravu povodom podnesenog prijedloga za proglašavanje ništavnim rješenja o priznanju industrijskog dizajna.

(10) Poslije sprovedenog postupka po prijedlogu za proglašavanje ništavnim rješenja o priznanju industrijskog dizajna na osnovu prijedloga iz člana 72. stav (1) ovog zakona, Institut može u svako doba donijeti rješenje o proglašavanju ništavnim rješenja o priznanju industrijskog dizajna u cjelini ili samo za pojedini dizajn kod višestruke prijave, odnosno rješenje o odbijanju prijedloga.

(11) Rješenje o proglašenju rješenja o priznanju industrijskog dizajna ništavnim koje je konačno u upravnom postupku Institut će objaviti u službenom glasilu. U slučaju da je pokrenut upravni spor, Sud može na prijedlog tužioca donijeti rješenje da se konačno rješenje ne objavljuje do odluke u upravnom sporu.

Član 74

(Dejstvo na pravosnažnu sudsku odluku)

Rješenje o proglašavanju ništavnim rješenja o priznanju industrijskog dizajna nema dejstvo na sudske odluke u vezi sa utvrđivanjem povrede prava koje su u momentu donošenja rješenja o proglašavanju ništavnim bile pravosnažne, kao i na zaključene ugovore o prenosu prava, odnosno ustupanju licence, odnosno franšize, ako su i u mjeri u kojoj su ti ugovori izvršeni pod uslovom da je tužilac, odnosno nosilac industrijskog dizajna bio savjestan.

DIO DESETI - ŽALBENI POSTUPAK

Član 75

(Pravo na žalbu)

(1) Protiv odluka Instituta donesenih u prvom stepenu stranka čijem zahtjevu u cjelini ili u dijelu nije udovoljeno ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostavljanja odluke.

(2) Druge stranke u postupku koji je okončan odlukom protiv koje se podnosi žalba smatraju se strankama u žalbenom postupku.

Član 76

(Sadržaj žalbe)

Uz podatke koje mora da sadrži svaki podnesak, žalba mora da sadrži i:

- a) oznaku upravnog akta protiv kojeg se podnosi,
- b) izjavu o tome da se upravni akt osporava u cjelini ili u određenom dijelu,
- c) razloge zbog kojih se žalba podnosi,
- d) obrazloženje žalbe sa svim dokazima kojima podnosilac žalbe potvrđuje svoje navode iz žalbe,
- e) potpis podnosioca žalbe,
- f) punomoć, ako se žalba podnosi posredstvom punomoćnika.

Član 77

(Komisija za žalbe)

(1) Komisija za žalbe osniva se kao nezavisni organ za odlučivanje o žalbi u skladu sa odredbama ovog zakona.

(2) Komisija za žalbe ima tri člana, od kojih je jedan predsjednik Komisije za žalbe, i tri zamjenika člana od kojih je jedan zamjenik predsjednika.

(3) Članove Komisije za žalbe imenuje Savjet ministara Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Savjet ministara) između nezavisnih stručnjaka u oblasti prava industrijske svojine i državnih službenika iz Instituta na način uređen odlukom Savjeta ministara.

(4) Sjedište Komisije za žalbe je u sjedištu Instituta.

(5) Institut obezbjeđuje Komisiji za žalbe radni prostor i potrebnu opremu za rad, kao i obavljanje kancelarijskih i administrativnih poslova.

(6) Komisija za žalbe ima svoj poseban pečat.

(7) Predsjednik Komisije za žalbe upravlja njenim radom.

(8) U slučaju odsustvovanja, predsjednika Komisije za žalbe mijenja zamjenik predsjednika, a člana zamjenik člana Komisije za žalbe.

(9) Predsjednik i članovi Komisije za žalbe u svom radu su nezavisni, nisu obavezani nikakvim uputstvima direktora Instituta i svoje zadatke obavljaju nepristrasno, u skladu sa zakonom i pravilima struke.

(10) Predsjednik i članovi Komisije za žalbe imaju položaj nezavisnih stručnjaka, a naknadu za svoj rad primaju u skladu sa sprovedbenim propisom o naknadama za rad u Komisiji za žalbe.

(11) Članovi Komisije za žalbe i zamjenici članova koji su učestvovali u donošenju odluke u prvostepenom postupku, ili ako postoje neki drugi razlozi za njihovo izuzeće, ne mogu učestvovati u postupku po žalbi u konkretnom predmetu.

(12) Komisija za žalbe donosi poslovnik o radu.

Član 78

(Odlučivanje o žalbi)

(1) Komisija za žalbe odlučuje na sjednici, većinom glasova.

(2) Komisija za žalbe odlučuje na osnovu podnesene žalbe, a kada smatra da je to neophodno, može odrediti održavanje usmene rasprave.

(3) U postupku odlučivanja o žalbi na odgovarajući način primjenjuju se odredbe čl. 30, 40. i 73. ovog zakona.

DIO JEDANAESTI - GRAĐANSKOPRAVNA ZAŠTITA

Član 79

(Tužba zbog povrede prava)

(1) U slučaju povrede registrovanog industrijskog dizajna ili prava iz prijave industrijskog dizajna ako industrijski dizajn bude priznat, nosilac industrijskog dizajna može tužbom zahtijevati:

a) utvrđivanje povrede prava,

b) zabranu daljeg vršenja učinjene povrede i budućih sličnih povreda prestankom ili uzdržavanjem od radnji koje to pravo povređuju,

c) uklanjanje stanja nastalog povredom prava,

d) povlačenje predmeta povrede iz privrednih tokova, uz uvažavanje interesa trećih savjesnih lica,

e) potpuno uklanjanje predmeta povrede iz privrednih tokova,

f) uništenje predmeta kojima je izvršena povreda prava,

g) uništenje sredstava koja su isključivo ili u pretežnoj mjeri namijenjena ili se upotrebljavaju za činjenje povreda i koja su svojina povredilaca,

h) prepuštanje predmeta povrede nosiocu prava uz naknadu troškova proizvodnje,

i) naknadu imovinske štete i opravdanih troškova postupka,

j) naknadu moralne štete nanesene autoru,

k) objavljivanje presude o trošku tuženog.

(2) Pri odlučivanju o zahtjevima iz stava (1) tač. c), d), e), f), g) i h) ovog člana sud je dužan da uzme u obzir sve okolnosti slučaja, naročito razmjeru između težine učinjene povrede i zahtjeva, kao i interes ovlašćenog lica za obezbjeđivanje efektivne zaštite prava.

(3) U postupku protiv lica čije su usluge bile upotrijebljene za povredu prava, a postojanje te povrede već je pravosnažno ustanovljeno u postupku prema trećem licu, pretpostavlja se da povreda prava postoji.

(4) Postupak po tužbi iz stava (1) ovog člana je hitan.

Član 80

(Povreda registrovanog industrijskog dizajna)

(1) Povredom registrovanog industrijskog dizajna ili prava iz prijave, ako industrijski dizajn bude naknadno priznat, smatra se svako neovlašćeno korišćenje zaštićenog dizajna u smislu člana 51. ovog zakona.

(2) Povredom industrijskog dizajna smatra se i podražavanje registrovanog industrijskog dizajna.

(3) Prilikom utvrđivanja da li postoji povreda registrovanog industrijskog dizajna, sud naročito vodi računa o stepenu slobode stvaraoca dizajna.

Član 81 (Naknada štete)

(1) Za sve povrede prava iz ovog zakona važe opšta pravila o naknadi štete i odgovornosti za štetu, osim ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

(2) Lice koje povrijedi registrovani industrijski dizajn dužno je da plati nosiocu prava odštetu u obimu koji se određuje prema opštim pravilima o naknadi štete, ili u obimu koji odgovara ugovorenoj ili uobičajenoj naknadi za zakonito korišćenje registrovanog industrijskog dizajna.

Član 82 (Penal)

(1) Ako je povreda registrovanog industrijskog dizajna učinjena namjerno ili krajnjom nepažnjom, nosilac industrijskog dizajna može od lica koje je registrovani industrijski dizajn povrijedilo tražiti naknadu do trostrukog iznosa ugovorene, a ako nije ugovorena, od uobičajene licencne naknade koju bi primio za korišćenje registrovanog industrijskog dizajna.

(2) Pri odlučivanju o zahtjevu za plaćanje penala sud će uzimati u obzir sve okolnosti slučaja, a naročito obim nastale štete, stepen krivice povredioca, iznos ugovorene ili uobičajene licencne naknade i preventivni cilj penala.

(3) Ako je nastala šteta veća od penala iz stava (1) ovog člana, nosilac prava ovlašćen je da traži razliku do iznosa naknade potpune štete.

Član 83 (Aktivna legitimacija za tužbu)

(1) Tužbu zbog povrede registrovanog industrijskog dizajna, odnosno prava iz prijave iz člana 79. ovog zakona može da podnese nosilac industrijskog dizajna, podnosilac prijave i sticalac isključive licence.

(2) Tužbu zbog pretrpljene moralne štete može da podnese i autor dizajna, ako nije nosilac industrijskog dizajna ili podnosilac prijave.

(3) Postupak po tužbi zbog povrede prava iz prijave sud će prekinuti do konačne odluke Instituta o podnesenoj prijavi.

(4) Ako je pred Institutom pokrenut postupak iz člana 73. ovog zakona, sud koji postupuje po tužbi iz člana 79. ovog zakona dužan je da prekine postupak do konačne odluke Instituta.

Član 84 (Rok za podnošenje tužbe)

Tužba zbog povrede registrovanog industrijskog dizajna, odnosno povrede prava iz prijave može se podnijeti u roku od tri godine od dana kada je tužilac saznao za povredu i učinioca, a najkasnije u roku od pet godina od dana kad je povreda prvi put učinjena.

Član 85 (Privremene mjere)

(1) Sud će odrediti privremenu mjeru radi obezbjeđenja zahtjeva prema odredbama ovog zakona, ako predlagač učini vjerovatnim:

- a) da je nosilac prava iz ovog zakona i
- b) da je njegovo pravo povrijeđeno, ili da prijeti stvarna opasnost od povrede.

(2) Nosilac prava mora da učini vjerovatnim i jednu od sljedećih pretpostavki:

- a) opasnost da će ostvarivanje zahtjeva biti onemogućeno ili znatno otežano,
- b) da je privremena mjera potrebna radi sprečavanja nastanka štete koju će biti kasnije teško popraviti, ili

c) da pretpostavljeni povredilac, donošenjem privremene mjere koja bi se kasnije u postupku pokazala kao neopravdana, ne bi pretrpio veće negativne posljedice od onih koje bi bez donošenja takve privremene mjere pretrpio nosilac prava.

(3) Nosilac prava koji predlaže da se donese privremena mjera bez prethodnog obavještanja i saslušanja suprotne strane dužan je, osim uslova iz st. (1) i (2) ovog člana, učiniti vjerovatnim da bi bilo kakvo odgađanje donošenja privremene mjere prouzrokovalo nosiocu prava nastanak štete koju bi bilo teško popraviti.

(4) U slučaju donošenja privremene mjere prema odredbama stava (3) ovog člana, sud će rješenje o privremenoj mjeri dostaviti suprotnoj strani odmah poslije njenog sprovođenja.

(5) Nosilac prava ne mora dokazivati opasnost da će ostvarivanje zahtjeva biti onemogućeno ili znatno otežano ako učini vjerovatnim da će predložena privremena mjera prouzrokovati pretpostavljenom povrediocu samo neznatnu štetu.

(6) Smatra se da opasnost postoji ako bi trebalo ostvarivati zahtjeve u inostranstvu.

(7) Sud može odrediti za obezbjeđenje zahtjeva, prema stavu (1) ovog člana, bilo koju privremenu mjeru kojom može postići cilj obezbjeđenja, a naročito da se:

a) pretpostavljenom povrediocu zabrane radnje kojima se povređuje pravo iz ovog zakona,

b) oduzmu, uklone iz prometa i pohrane predmeti povrede i sredstva povrede koji su isključivo ili u pretežnoj mjeri namijenjeni, odnosno koji se upotrebljavaju za činjenje povreda.

(8) Ako je mjera određena prije podnošenja tužbe, sud će u rješenju odrediti i rok u kojem predlagač mora podnijeti tužbu radi opravdanja te mjere.

(9) Rok iz stava (8) ovog člana ne može biti duži od 20 radnih dana, odnosno 31 kalendarskog dana od dana dostavljanja rješenja predlagaču, zavisno od toga koji rok ističe kasnije.

(10) Sud mora da odluči o prigovoru protiv rješenja o privremenoj mjeri u roku od 30 dana od dana podnošenja odgovora na prigovor, odnosno od isteka roka za podnošenje tog odgovora.

(11) Postupak u vezi sa donošenjem privremene mjere je hitan.

Član 86

(Obezbjeđenje dokaza)

(1) Sud će donijeti rješenje o obezbjeđenju dokaza ako predlagač pruži sudu razumne dokaze o tome:

a) da je nosilac prava iz ovog zakona,

b) da je njegovo pravo povrijeđeno, ili da prijete stvarna opasnost od povrede,

c) da će dokazi o toj povredi biti uništeni, ili kasnije neće moći biti izvedeni.

(2) Nosilac prava koji traži da se donese rješenje o obezbjeđenju dokaza bez prethodnog obavještanja i saslušanja suprotne strane dužan je da, osim uslova iz stava (1) ovog člana, učini vjerovatnim i postojanje opasnosti da će dokazi o povredi, zbog radnji protivnika, biti uništeni, ili da kasnije neće moći da se izvedu.

(3) U slučaju donošenja odluke o obezbjeđenju dokaza prema odredbama stava (2) ovog člana, sud će rješenje o obezbjeđenju dostaviti suprotnoj strani odmah poslije izvođenja dokaza.

(4) Sud može rješenjem iz stava (1) ovog člana odrediti da se izvede bilo koji dokaz, a naročito:

a) uviđaj prostorija, poslovne dokumentacije, inventara, baza podataka, kompjuterskih memorijskih jedinica ili drugih stvari,

b) oduzimanje uzoraka predmeta povrede,

c) pregled i predaju dokumenata,

d) određivanje i saslušanje vještaka,

e) saslušanje svjedoka.

(5) Obezbjeđenje dokaza može se tražiti i poslije pravosnažno okončanog postupka, ako je to potrebno radi pokretanja postupka prema vanrednim pravnim lijekovima ili za vrijeme takvog postupka.

(6) U postupku obezbjeđenja dokaza, prema odredbama ovog člana, primjenjuju se odgovarajuće odredbe zakona o parničnom postupku, a koje se odnose na privremene mjere, osim ako je ovim zakonom drugačije određeno.

(7) Postupak obezbjeđenja dokaza je hitan.

(8) Ako se kasnije pokaže da je predlog za obezbjeđenje dokaza neopravdan, ili ako nosilac prava taj predlog ne opravda, suprotna strana ima pravo da traži:

- a) vraćanje oduzetih predmeta,
- b) zabranu upotrebe pribavljenih informacija,
- c) naknadu štete.

(9) Sud mora u postupku obezbjeđenja dokaza, prema odredbama ovog člana, obezbijediti zaštitu povjerljivih podataka stranaka i da vodi brigu o tome da se sudski postupak ne zloupotrebljava isključivo sa namjerom pribavljanja povjerljivih podataka suprotne strane.

Član 87

(Dužnost obavještanja)

(1) Sud može u toku parnice, zbog povrede prava iz ovog zakona, na osnovu opravdanog zahtjeva jedne od stranaka naložiti povrediocu prava da dostavi podatke o izvoru i distributivnim kanalima robe ili usluga kojima se povređuje pravo iz ovog zakona.

(2) Sud može da naloži da podatke iz stava (1) ovog člana dostave sudu i lica koja u obimu komercijalne djelatnosti:

- a) posjeduju robu za koju se sumnja da se njome povređuje pravo iz ovog zakona, ili
- b) koriste usluge za koje se sumnja da se njima povređuje pravo iz ovog zakona, ili
- c) pružaju usluge za koje se sumnja da se njima povređuje pravo iz ovog zakona.

(3) Smatra se da je neka radnja preduzeta u obimu komercijalne djelatnosti ako je preduzeta za pribavljanje indirektna ili direktne ekonomske koristi.

(4) Pojam komercijalne djelatnosti ne obuhvata radnje savjesnih krajnjih potrošača.

(5) Sud može naložiti da podatke iz stava (1) ovog člana dostavi sudu i lica koje je od nekog od lica navedenih u stavu (2) ovog člana označeno kao umiješano u proizvodnju, izradu i distribuciju robe ili pružanje usluga za koje se sumnja da se njima povređuje pravo iz ovog zakona.

(6) Podaci traženi na osnovu stava (1) ovog člana mogu naročito da obuhvate:

- a) ime, adresu, odnosno firmu i sjedište proizvođača, izrađivača, distributera, dobavljača i drugih prethodnih posjednika robe, odnosno davalaca usluga, kao i namjeravanih prodavaca na veliko i malo,
- b) podatke o količinama proizvedene, izrađene, isporučene, primljene ilinaručene robe ili usluga, kao i o cijenama ostvarenim za odnosnu robu i usluge.

Član 88

(Izvođenje dokaza)

(1) Ako sud odluči da će izvesti predloženi dokaz koji se nalazi kod suprotne strane, ta strana dužna je na zahtjev suda predati dokazna sredstva kojima raspolaže.

(2) Stav (1) ovog člana odnosi se i na bankarsku, finansijsku i poslovnu dokumentaciju koja je pod kontrolom suprotne strane, ako se radi o povredi koja dostiže obim komercijalne djelatnosti.

(3) U postupku izvođenja dokaza primjenjuju se odgovarajuće odredbe zakona koji uređuje parnični postupak, osim ako je ovim zakonom drugačije određeno.

(4) Sud mora poslije izvođenja dokaza, u skladu sa stavom (1) ovog člana, obezbijediti zaštitu povjerljivih podataka stranaka i voditi brigu o tome da se sudski postupak ne zloupotrebljava isključivo sa namjerom pribavljanja povjerljivih podataka suprotstavljene stranke.

Član 89

(Sredstvo obezbjeđenja za suprotstavljenu stranku)

Na zahtjev lica protiv kojeg je pokrenut postupak za određenje privremene mjere ili obezbjeđenje dokaza, sud može odrediti odgovarajući novčani iznos kao sredstvo obezbjeđenja u slučaju da je zahtjev neosnovan, na teret podnosioca zahtjeva.

Član 90

(Osporavanje industrijskog dizajna)

- (1) Autor dizajna ili njegov pravni sljednik može tužbom zahtijevati od suda da utvrdi da on ima pravo na podnošenje prijave umjesto lica ili zajedno sa licem koje je podnijelo prijavu.
- (2) Autor dizajna ili njegov pravni sljednik može tužbom zahtijevati od suda da utvrdi da je on nosilac registrovanog industrijskog dizajna umjesto lica ili zajedno sa licem na čije ime je registrovan industrijski dizajn.
- (3) Tužba iz stava (1) ovog člana može se podnijeti do okončanja postupka za priznanje industrijskog dizajna, a tužba iz stava (2) ovog člana može se podnijeti do isteka roka važenja registrovanog industrijskog dizajna.
- (4) Ako se sudskom odlukom usvoji tužbeni zahtjev iz stava (1), odnosno stava (2) ovog člana, Institut će po prijemu presude, ili na zahtjev tužioca, upisati tužioca u odgovarajući registar Instituta kao podnosioca prijave, ili nosioca registrovanog industrijskog dizajna, i podatke o tome objaviti u službenom glasilu.

Član 91

(Pribavljeno pravo trećeg lica na osporenom industrijskom dizajnu)

Pravo koje je treće lice pribavilo od ranijeg podnosioca prijave, odnosno nosioca registrovanog industrijskog dizajna, iz člana 90. ovog zakona, prestaje danom upisivanja novog podnosioca prijave, odnosno nosioca registrovanog industrijskog dizajna, u odgovarajući registar Instituta samo ako je raniji podnosilac prijave, odnosno nosilac industrijskog dizajna, na osnovu sudske odluke iz člana 90. stav (4) ovog zakona brisan iz odgovarajućeg registra Instituta.

Član 92

(Spor za priznanje autorstva)

- (1) Lice koje sebe smatra autorom dizajna, ili njegov pravni sljednik, može tužbom zahtijevati od suda da utvrdi da je on autor dizajna koji je predmet prijave ili registrovanog industrijskog dizajna, te da bude naveden kao autor u prijavi i svim drugim dokumentima, kao i u odgovarajućim registrima.
- (2) Tužilac iz stava (1) ovog člana može zahtijevati i objavljivanje presude o trošku tuženog, naknadu moralne i imovinske štete i troškova postupka.
- (3) Rok za podnošenje tužbe iz stava (1) ovog člana nije vremenski ograničen.

DIO DVANAESTI - CARINSKE MJERE

Član 93

(Zahtjev nosioca prava)

- (1) Nosilac isključivih prava prema ovom zakonu koji opravdano sumnja da će doći do uvoza, tranzita ili izvoza robe proizvedene u suprotnosti sa odredbama ovog zakona može nadležnom carinskom organu (u daljnjem tekstu: carinski organ) podnijeti zahtjev za zaštitu svojih prava putem carinskih mjera privremenog zadržavanja robe od daljeg puštanja u promet.
- (2) Zahtjev za zaštitu prava, prema stavu (1) ovog člana, mora da sadrži naročito:
 - a) podatke o podnosiocu zahtjeva i o nosiocu isključivog prava iz ovog zakona, ako se ne radi o istom licu,
 - b) detaljan opis robe koji omogućava njenu identifikaciju,
 - c) dokaze o tome da je podnosilac zahtjeva, odnosno lice koje je on ovlastio, nosilac isključivog prava iz ovog zakona u vezi s tom robom,
 - d) dokaze o tome da je isključivo pravo vjerovatno povrijeđeno,

e) druge podatke važne za odlučivanje o zahtjevu kojima raspolaže podnositelj, kao što su podaci o lokaciji robe i njenoj destinaciji, očekivani datum dolaska ili odlaska pošiljke, podaci o sredstvu transporta, podaci o uvozniku, izvozniku, primaocu i sl.,

f) vremenski period u kojem će carinski organi postupati prema zahtjevu i koji ne može biti duži od dvije godine od dana podnošenja zahtjeva.

(3) Carinski organ može prije donošenja odluke kojom udovoljava zahtjevu iz stava (1) ovog člana tražiti od nosioca prava da položi obezbjeđenje za troškove pohranjivanja i prevoza robe, kao i za naknadu štete, koji bi u vezi sa robom mogli nastati carinskom organu, kao i strani protiv koje je prihvaćen zahtjev iz stava (1) ovog člana.

(4) Ako carinski organ udovolji zahtjevu iz stava (1) ovog člana, on o tome obavještava sve carinske ispostave i nosioca prava.

Član 94

(Postupak nakon privremenog zadržavanja robe)

(1) Ako carinska ispostava pri sprovođenju carinskog postupka nađe robu koja odgovara opisu robe iz odluke nadležnog carinskog organa, ona će tu robu privremeno zadržati od daljeg puštanja u promet.

(2) Odluka o privremenom zadržavanju robe uručuje se njenom uvozniku.

(3) U odluci iz stava (2) ovog člana određuje se da se sopstvenik robe, odnosno lice koje je ovlašćeno za raspolaganje robom, u roku od deset radnih dana od dana privremenog zadržavanja može izjasniti o tome da li se radi o krivotvorenoj robi, odnosno drugoj povredi prava iz ovog zakona.

(4) Ako carinski organ ne primi pisano izjašnjenje sopstvenika ili lica koje je ovlašćeno da raspolaže robom u roku iz stava (3) ovog člana, on može, na zahtjev i o trošku nosioca prava, privremeno zadržanu robu oduzeti i uništiti.

(5) Ako sopstvenik robe ili lice koje je ovlašćeno da raspolaže robom u roku iz stava (3) ovog člana podnese izjavu da se ne radi o krivotvorenoj robi, odnosno drugoj povredi prava iz ovog zakona, nosilac prava može u roku od deset radnih dana od prijema obavještenja o takvoj izjavi podnijeti tužbu zbog povrede prava.

(6) Ako posebne okolnosti slučaja to opravdavaju, carinski organ može, na zahtjev nosioca prava, odrediti dodatni rok za podnošenje tužbe iz stava (5) ovog člana, koji ne može biti duži od deset radnih dana.

(7) Nosilac prava ili lice koje on ovlasti može za vrijeme privremenog zadržavanja izvršiti pregled i kontrolu robe i prateće dokumentacije u obimu koji je potreban za utvrđivanje njegovih zahtjeva i za ostvarivanje sudske zaštite njegovih prava uz obezbjeđenje zaštite povjerljivih podataka.

(8) Pravo da izvrši pregled i kontrolu robe ima i njen uvoznik.

(9) Ako nosilac prava ne podnese tužbu iz stava (5) ovog člana, privremeno zadržana roba pušta se u traženu carinski dozvoljenu upotrebu, odnosno promet.

(10) Ako nosilac prava pokrene sudski postupak, carinski organ će donijeti odluku o zapljeni robe do donošenja pravosnažne sudske odluke.

(11) Ako nosilac prava podnese tužbu iz stava (5) ovog člana, a nadležni sud ne donese privremenu mjeru zadržavanja robe u roku iz stava (5) ovog člana, sopstvenik privremeno zadržane robe ili lice ovlašćeno da raspolaže njome ima pravo da zahtijeva oslobađanje te robe ako položi sredstva obezbjeđenja u iznosu dovoljnom za eventualnu naknadu štete nosiocu prava pod uslovom da su ispunjeni svi ostali uslovi za oslobađanje te robe.

Član 95

(Postupak po službenoj dužnosti)

(1) Ako carinska ispostava pri sprovođenju carinskog postupka u vezi sa uvozom, tranzitom ili izvozom robe opravdano sumnja da su određenom robom povrijeđena prava prema ovom zakonu, ona će privremeno zadržati puštanje te robe u promet i o tome obavijestiti carinski organ.

(2) Carinski organ pismeno obavještava nosioca prava o zadržavanju robe, sumnji da se radi o povredi njegovih prava i o mogućnosti da podnese zahtjev prema članu 93. ovog zakona, u roku od pet radnih dana od dana zadržavanja robe.

(3) Ako nosilac prava podnese zahtjev u skladu sa stavom (2) ovog člana, roba se zadržava do donošenja odluke carinskog organa.

(4) Ako carinski organ udovolji zahtjevu iz člana 93. ovog zakona, roba se privremeno zadržava za daljih deset radnih dana.

(5) Nosilac prava mora u roku iz stava (4) ovog člana da sprovede radnje iz člana 94. stav (7) ovog zakona.

(6) Odredbe čl. 94. i 95. ovog zakona ne primjenjuju se na uvoz, tranzit ili izvoz robe u malim količinama namijenjenim za privatnu i nekomercijalnu upotrebu, koje se unose ili iznose kao dio ličnog prtljaga ili šalju u malim pošiljkama.

Član 96

(Primjena drugih carinskih propisa)

(1) Na carinski postupak u vezi sa robom kojom se povređuju prava iz ovog zakona primjenjuju se na odgovarajući način ostali carinski propisi.

(2) Bliže propise o sprovođenju carinskih mjera iz ovog dijela zakona donosi Savjet ministara na predlog Uprave za indirektno oporezivanje BiH.

(3) Carinski postupak u vezi sa robom kojom se povređuju prava iz ovog zakona je hitan.

DIO TRINAESTI - PREKRŠAJNE ODREDBE

Član 97

(Prekršaji)

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000 KM do 200.000 KM kazniće se za prekršaj pravno lice koje na način iz člana 80. ovog zakona povrijedi registrovani industrijski dizajn ili pravo iz prijave.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000 KM do 20.000 KM kazniće se za prekršaj iz stava (1) ovog člana i odgovorno lice u pravnom licu.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000 KM do 10.000 KM kazniće se za prekršaj iz stava (1) ovog člana fizičko lice.

(4) Predmeti koji su nastali izvršenjem prekršaja iz stava (1) ovog člana oduzeće se i uništiti, a predmeti, odnosno uređaji namijenjeni ili upotrijebljeni za izvršenje tih prekršaja će se oduzeti.

(5) Prekršajni postupak na osnovu odredaba ovog člana je hitan.

Član 98

(Zaštitna mjera)

(1) Pravnom licu koji učini prekršaj iz člana 97. stav (1) ovog zakona u obavljanju djelatnosti može se izreći zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti ili dijelova djelatnosti kojima se vrijeđa registrovani industrijski dizajn u trajanju do jedne godine, ako je učinjeni prekršaj naročito težak zbog načina izvršenja, posljedica djela ili drugih okolnosti učinjenog prekršaja.

(2) Pravnom licu koji učini prekršaj iz člana 97. stav (1) ovog zakona u povratu izreći će se zaštitna mjera zabrane djelatnosti ili dijelova djelatnosti kojima se vrijeđa registrovani industrijski dizajn u trajanju od najmanje jedne godine.

Član 99

(Inspeksijska kontrola u vezi sa prekršajima)

(1) Inspeksijsku kontrolu u vezi sa prekršajima, sankcionisanim u članu 97. ovog zakona, vrši inspekcija nadležna za kontrolu tržišta u Federaciji Bosne i Hercegovine, Republici Srpskoj i Distriktu Brčko Bosne i Hercegovine.

(2) Inspeksijski postupak je hitan.

DIO ČETRINAESTI - PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 100

(Prava priznata do primjene ovog zakona i sprovedbeni propisi za izvršenje ovog zakona)

(1) Registrovani industrijski dizajni koji važe na dan stupanja na snagu ovog zakona ostaju i dalje na snazi i na njih će se primjenjivati odredbe ovog zakona.

(2) Direktor Instituta donijeće sprovedbene propise za izvršenje ovog zakona u roku od šest mjeseci od dana njegovog stupanja na snagu, izuzev propisa iz čl. 16. i 96. stav (2) ovog zakona.

(3) Propisi o sprovođenju u smislu stava (2) ovog člana su: Pravilnik o postupku za priznanje industrijskog dizajna, Odluka o posebnim troškovima postupka za sticanje i održavanje prava industrijske svojine, Odluka o uslovima za upisivanje u registre zastupnika za zaštitu industrijske svojine, Pravilnik o stručnom ispitu za zastupnike za zaštitu industrijske svojine i Odluka o naknadi za rad u Komisiji za žalbe.

Član 101

(Prestanak važenja drugih propisa i postupci za priznanje industrijskog dizajna u toku)

(1) Početkom primjene ovog zakona prestaju da važe odredbe GLAVE II - VRSTE PRAVA INDUSTRIJSKOG VLASNIŠTVA Odjeljak 3. - INDUSTRIJSKI DIZAJN (čl. od 97. do 115) Zakona o industrijskom vlasništvu u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", br. 3/02 i 29/02) koje se odnose na industrijski dizajn, kao i odredbe koje se mogu shodno primijeniti na industrijski dizajn.

(2) Izuzetno od odredbe stava (1) ovog člana, Zakon o industrijskom vlasništvu u Bosni i Hercegovini primjenjivaće se i dalje na sve upravne postupke u vezi sa industrijskim dizajnom koji nisu okončani do dana početka primjene ovog zakona.

Član 102

(Primjena međunarodnih ugovora)

Odredbe međunarodnih ugovora u vezi sa industrijskim dizajnom kojima je pristupila BiH primjenjuju se na predmete koje tretira ovaj zakon i u slučaju sukoba sa odredbama ovoga zakona primjenjuju se odredbe međunarodnih ugovora.

Član 103

(Jedinstvena primjena odredaba o Komisiji za žalbe u Zakonu u patentu, Zakonu o zaštiti oznaka geografskog porijekla i Zakonu o žigu)

Odredbe čl. 77. i 78. ovog zakona i odgovarajuće odredbe Zakona o patentu, Zakona o zaštiti oznaka geografskog porijekla i Zakona o žigu, kojima se uređuje Komisija za žalbe Instituta, primjenjuju se na način da se formira jedna komisija za žalbe.

Član 104

(Stupanje na snagu i primjena Zakona)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH", a primjenjuje se od 1. januara 2011. godine.